

Sygn. akt V KZ 44/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **P.T.**

oskarżonego o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 sierpnia 2018 r.

zażalenia P.T.

na zarządzenie Z-cy Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 6 sierpnia 2018 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia skargi na wyrok sądu odwoławczego

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 539 f k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do Prezesowi Sądu Okręgowego w K. celem podjęcia koniecznych czynności.

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w K. po rozpoznaniu wniesionej przez prokuratora apelacji wydał wyrok w sprawie sygn. akt V Ka .../18 którym uchylił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 7 lutego 2018 r. (sygn. akt II K [...] /17) i sprawę przekazał temu sądowi do ponownego rozpoznania. W terminie 7 dni od ogłoszenia tego wyroku P.T. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Odpis wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem otrzymał w dniu 9 lipca 2018 r. W dniu 16 lipca 2018 r. odnotowano wpływ, sporządzonego przez oskarżonego, wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania skargi na wyrok sądu odwoławczego. W dniu 16

lipca 2018 r. oskarżony nadał na pocztę sporządzoną przez siebie skargę na wyrok sądu odwoławczego.

Zarządzeniem z dnia 6 sierpnia 2018 r. Z-ca Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. odmówił wyznaczenia oskarżonemu obrońcy z urzędu i tego też dnia, na podstawie art. 539 a § 3 k.p.k. w zw. z art. 539 f k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia skargi. Z uzasadnienia tej decyzji wynika, iż kontrola formalna skargi wniesionej osobiście przez oskarżonego wykazała brak sformułowania zarzutów opartych na podstawach określonych w art. 539 a § 3 k.p.k.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył oskarżony wskazując, iż powodem braku profesjonalizmu w sporządzeniu skargi był fakt nie posiadania przez oskarżonego wiedzy prawniczej, co przecież było głównym powodem zwrócenia się o wyznaczenie w tym celu obrońcy z urzędu. Ponadto wnoszący zażalenie podał, iż w jego ocenie przedstawiona w zaskarżonym zarządzeniu kontrola formalna miała w istocie charakter merytorycznej oceny wskazanych zarzutów, ta zaś winna być dokonana przez sąd rozpoznający skargę. Pozostała część argumentacji dotyczyła kwestii związanej z odmową wyznaczenia oskarżonemu obrońcy z urzędu.

W konkluzji skazany wniósł o uchylenie zarządzenia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone zarządzenie należało uchylić, albowiem w toku postępowania w przedmiocie skargi dopuszczono się obrazy art. 120 § 1 k.p.k., co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego zarządzenia (art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k.). Po wydaniu decyzji o odmowie ustanowienia oskarżonemu obrońcy z urzędu, należało wnoszącego skargę wezwać do usunięcia w trybie art. 120 § 1 k.p.k. braku formalnego skargi na wyrok uchylający, jakim było złożenie skargi niespełniającej wymogu określonego w art. 526 § 2 k.p.k. w zw. z art. 539 f k.p.k. (sporządzenie i podpisanie przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym). Brak takiego wezwania (art. 120 § 1 k.p.k.) uniemożliwił oskarżonemu podjęcie starań o to, by skargę sporządził wyznaczony przez niego adwokat lub radca prawny, co mogło spowodować sporządzenie takiego pisma przez mającą taki właśnie status, a w konsekwencji, skuteczne wniesienie skargi na

wyrok sądu odwoławczego. Konieczne było zatem podjęcie czynności z art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 539f k.p.k., pod rygorem odmowy przyjęcia skargi. Czynności te musiał podjąć prezes sądu odwoławczego, a dopiero nieuzupełnienie braku formalnego umożliwiło wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia skargi.

Jedynie na marginesie odnieść się należało do argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia a poświęconej bezwzględnej przyczynie odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. Gdyby tylko w kwestii niewłaściwej redakcji zarzutu skargi upatrywać spełnienia warunku skargi na wyrok sądu odwoławczego (wskazania zarzutu i opisanie uchybienia jakiego dopuścił się sąd odwoławczy - art. 530 § 2 k.p.k. i art. 526 § 1 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.), to trzeba byłoby także spojrzeć na tak sporządzoną skargę przez pryzmat niewyznaczenia obrońcy z urzędu w postępowaniu przygotowawczym, po tym jak powzięto wątpliwości co do poczytalności podejrzanego (k. 28 akt), jak, co może być ujmowane jako daleko bardziej doniosłe, i na to, iż po sporządzeniu opinii psychiatrycznej (k. 29-30), brak jest w aktach sprawy formalnej decyzji zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego, która odpowiadałaby treści art. 79 § 4 k.p.k. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2018 r., sygn. akt V KK 450/17, OSNKW 2018/4/33).

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

kc